

Винахід належить до галузі медицини, зокрема до хірургії, і може застосовуватися при операціях на печінці.

Відомий затискач для операції на печінці [1], що складається з верхньої і нижньої бранш, з'єднаних між собою механізмом у вигляді пружних платівок. На верхній бранші встановлено притисні елементи, котрі переміщуються у вертикальній площині. Пружні платівки закріплені на кінцях нижньої бранші за допомогою шарнірів, а довільна фіксація їх вільних кінців у спрямовуючих пазах верхньої бранші здійснюється за допомогою гвинтів з фігурними муфтами. Притисні елементи влаштовані на хрестоподібно з'єднаних рівновеликих плечах. Верхні кінці рівновеликих плечей закріплені у фігурних пазах верхньої бранші на осях з лискою і рукояткою. Нижній кінець кожного рівновеликого плеча забезпечений віссю для фіксації його в пазу робочого елемента. На осі хрестоподібного з'єднання рівновеликих плечей міститься плоска пружина.

Основний недолік названого затискача: складна конструкція.

Найбільш близьким за технічною сутністю є затискач для операції на печінці [2], що містить дві бранші з подовжнім жолобом на робочих поверхнях, причому одна з бранш забезпечена рухливими відносно подовжньої осі затискача притисними елементами, вигнутими по радіусу, і має на одному кінці гачок, а на іншому - з можливістю пересування у вертикальному напрямку стойку з гвинтовою нарізкою і сферичною голівкою на кінці, а інша бранша має стяжку із шарнірно з'єднаних ланок з отворами для гачка та гніздо для сферичної голівки.

Основні недоліки названого затискача: конфігурація робочих бранш передбачає підведення затискача з боку діафрагмальної поверхні печінки, а простір між печінкою і діафрагмою в нормі не перевищує 3-4 см. Це ускладнює роботу хірурга й призводить до додаткової травми як печінки, так і діафрагми. Крім того, необхідність загвинчувати гвинти пролонгує час операції. Робочі пластини інструмента виготовлені з металу, що спричинює додаткову травматизацію тканин.

В основу винаходу покладено завдання - створити затискач для операції на печінці, що забезпечує атравматичність і скорочення часу установки затискача.

Поставлене завдання вирішується завдяки тому, що запропонований затискач для операції на печінці, має дві бранші з подовжнім жолобом на робочих поверхнях, одна з бранш обладнана притисними елементами і має на одному кінці гачок, стойку, сферичну голівку, стяжку з шарнірно з'єднаних ланок, з отворами для гачка та гніздо для сферичної голівки, відповідно до винаходу одна з бранш має штирі з кремальєрними замками, розташованими з боку передшлункової сумки, а інша бранша додатково забезпечена комплектом стерильних разових поролонових пластин.

На фіг.1 зображено затискач для операції на печінці, загальний вигляд;

на фіг.2 - стяжка з шарнірно з'єднаних ланок;

на фіг.3 - гніздо для фіксації сферичної голівки;

на фіг.4 - штирі, забезпечені кремальєрними замками.

Затискач містить дві бранші 1 і 2 з подовжнім жолобом 3 і 4 на робочих поверхнях, причому одна з бранш 1 забезпечена рухливими відносно подовжньої осі затискача притисними елементами 5, вигнутими по радіусу, і має на одному кінці гачок 6, а на іншому - з можливістю пересування у вертикальному напрямку стойку 13, сферичну голівку 14 на кінці, а інша бранш 2 обладнана стяжкою 8 з шарнірно з'єднаних ланок 9 з отворами 10 для гачка 6, гніздо 11 для фіксації сферичної голівки. На 1 бранші містяться штирі 7 з кремальєрним замком 12. Кремальєрні замки прикріплюються за допомогою шарнірного пристрою на основі бранші поблизу фіксованих штирів і за допомогою підпружинного пристрою.

Затискач працює таким чином. Після лапаротомії і ревізії печінки на її певну зону накладають затискачі. Беруть затискач, нижню браншу 2 підводять над органом заднім кінцем. Далі вводять у простір над печінкою верхню браншу 1 гачком 6 вперед і, в залежності від товщини печінки, вводять гачок 6 у відповідний отвір 10 стяжки 8, домагаючись того, щоб бранші 1 і 2 були паралельними. Після цього стойку 13 вводять у гніздо 11 з прорізю і обертанням рукояті стойки 13 встановлюють бранші 1 і 2 паралельно одна одній. Встановивши затискач у робочому положенні, починають замикати замки 12, здійснюючи тим самим компресію печінкової паренхіми усіма притисними елементами 5 або в потрібній комбінації, в наслідок чого досягається надійний гемостаз. Далі видаляють певну (знекровлену) ділянку печінки відомими способами, після чого повертають притисні елементи 5 в початкове положення за допомогою розімкнення замків 12, вивільнюють стойку 13 з гнізда 11, а гачок 6 з отвору 10 поверхонь печінки бранші 1 і 2. Прошивають і перев'язують урані печінки судини і жовчні протоки. Після звичайної перитонізації рани печінки здійснюють зашивання шар за шаром черевної стінки.

Перевагами запропонованого затискача є: надійний гемостаз, атравматичність операції і скорочення тривалості операції.

Джерела інформації, взяті до уваги:

1. Авторское свидетельство СССР №1318224 М. кл. А61В17/12. Зажим для операции на печени, В. Д. Затолокин., С.В. Иванов., В.В. Полухин., В.С. Малаховский и Г.В. Манаев., опубликовано 23.06.1987. Бюллетень №23.

2. Авторское свидетельство СССР №895418 М. кл. А61В17/12. Зажим для операции на печени, В.Д. Затолокин., В.В. Полухин., и Д.Е. Комиссаров., опубликовано 07.01.1982. Бюллетень №1. (прототип).

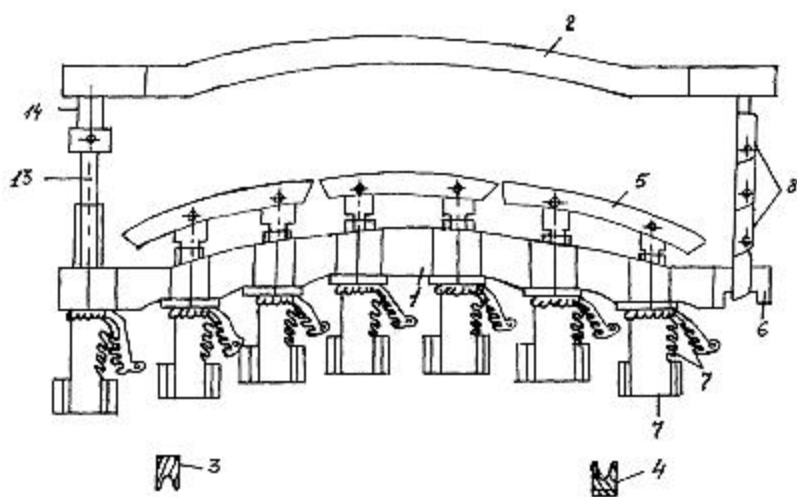

Fig. 1

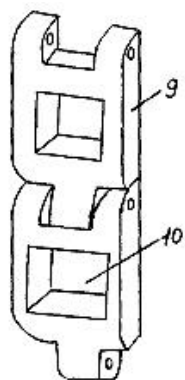

Fig. 2

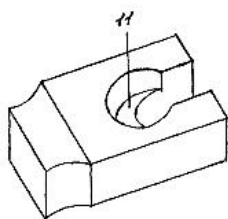

Fig. 3

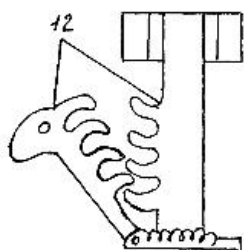

Fig. 4